

Hrvoje Hribar: Prijedlog četverogodišnjeg programa rada i razvoja Centra (Četiri godine KIC-a – bilješke uz kandidaturu)

1. Uvod

Zagreb je urušeni grad. Godine koje slijede zapisane su obnovi.

Javne adrese grada dionici su zajedničkog pothvata. Četiri predstojeće sezone prilika su ovoj ustanovi da potvrdi svoju ulogu Centra, smještenog u središte grada i blizu središta procesa.

1.1. O kakvoj je ustanovi riječ?

Zagonetno kompleksnoj. Različite naše kulturne institucije, ako i jesu jednom riječju ukupno zastarjele, zastarjele su na različite načine. Utemeljene su, naime u različitim epohama (većinom u doba dvaju monarhija). KIC je (za razliku) začet u najintenzivnijem razdoblju razvitka Republike. Usred šezdesetih, u vrevi nadiruće modernosti ustanova je patentirana kao središte, raspravno i obavijesno (donekle također obavještajno), što javnosti pomaže razabrati znakove novog doba. U intuiciji dolazeće informacijske epohe formiran je komunalno raspoloživ „search engine“ kao onodobni poticaj kulturološkom pristupu svim društvenim temama, koliko ih bilo.

Izbjegavši privatizaciju, likvidaciju ili devastaciju (vidjeti: CKD, OKC, SKUC, SC, OTV, 101), KIC se u svojem tradicionalnom formatu održao do danas. Opstajući dovoljno dugo, dovoljno je zastario da zahvaljujući kružnom kretanju povijesti ponovno bude relevantan.

Današnji grad, neusklađen s trenutkom, u potrebi je rekapitulacije i inovacije. Vrijedit će mu i alati i radni učinak ustanove zamišljene da bude tražilica i mrežno središte. Intenzitet povijesnog trenutka koji nas danas pokreće, izgleda manje plodan od onog iz 1965, no nije manje prevratnički.

Sažetak (1.1.) Ustanova podrijetlom iz socijalističkog modernizma ima drugu šansu.

1.2. Jedna riječ: obnova

Riječ je dvosmislena. Priziva ono od prije, a ujedno podrazumijeva da se kroz vrijeme putuje jednosmjerno: obnova je nužno promjena, a povratak na staro nemoguć. Kad govorimo o ruševnom gradu, promatramo više razina istodobno: seizmičku, građevinsku, urbanističku, socijalnu, mentalnu i etičku. Kad govorimo o poziciji KIC-a u tom procesu, ciljamo na oboje: obnovu funkcija i obnovu stvari. Centar je mjesto na kojem bi se imao obnoviti dijalog, oživjeti zamrla kulturna debata i osigurati njezina učinkovita diseminacija u zajednici.

Sažetak (1.2.) Degradirano opće stanje požuruje novo da se konačno pojavi na horizontu.

1.3. Nešto sasvim drugo

Neočekivanim spletom okolnosti, uza svoje programske zadaće KIC duži moralnu i materijalnu odgovornost za jedno gradilište. U sastavu Ustanove našlo se veliko porušeno Kino. I to ne bilo koje, već ono od strateškog značenja, glavnom gradu najvažnije, a presudno za ukupnu prikazivačku djelatnost u razmjerima čitave države.

U perspektivi KIC-a mnogoznačna riječ „obnova“ doslovno znači Bauštela.

A zatim i ujedno: unaprijeđeni program.

Sažetak (1.3.) Veliki građevinski pothvat povrh drugih aktivnosti.

2. Program KIC-a

Centar ostvaruje program organizacijom i kuriranjem sezonalnog rastera kulturnih događaja i vezanih komunikacijskih djelatnosti u različitim područjima.

Program ovisi o organizacijskim, financijskim i proceduralnim pretpostavkama.

Razmotrimo ih.

2.1. Razmatrani podaci

Ovaj preliminarni nacrt oslanja se na donekle ograničene javno dostupne obavijesti: objave na mrežnim stranicama Centra (program, pravilnici, statut, poslovnik, financijski izvještaji). Nastojim ih ocijeniti iz pozicije vlastitog upravljačkog ili korisničkog iskustva (ravnatelja, redatelja, gledatelja). Ovom dokumentu utoliko dosezi su orijentacijski i smjerodajni.

Ne smatram ga konačnim planom preinaka ili dovršenom uputom za izvedbu programa, osobito ne na način da bi za uspjeh bilo dovoljno ovaj spis u postojećem obliku „faksimilno prenijeti“ u stvarnost.

Sažetak (2.1.): Doseg ovog spisa je definiranje strateškog smjera i četverogodišnjih ciljeva

2.2. Program i programsko odlučivanje

U dosadašnjem odvijanju programa Centra upadljivo se svojim doprinosom ističu dvije cjeline. Galerijska i kinoprikazivačka. **Galerija Forum** u Teslinoj djeluje čitljivom dinamikom te se odlikuje redovitošću i stabilnom akademskom razinom karakterističnog

srednjostrujaškog interesa. Kinoprikazivački pak projekt **Dokukino** koji se odvija u malenoj dvorani na katu iznad kafeterije u Preradovićevoj ulici i stručna i šira publika uobičajeno vrednuju kao izvrstan. Ovdje ćemo prepoznati dvije pozitivne tendencije. Prva je proceduralna, a potvrđuje je rad Galerije poduprt zasebnim umjetničkim savjetom (12 članova). Druga tendencija je organizacijska (vidi 2.3.) a odraz joj je suradnja KIC-a i udruge Restart u zajedničkoj izvedbi projekta **Dokukino**.

Centru kao javnom entitetu izgledno godi kad je u svojem djelovanju dopunjen od strane same javnosti: kako u procesu odlučivanja i vrednovanja, tako u procesu realizacije. Najbolje rezultate, pokazuje se, Centar postiže kad nastupa kao platforma, kao medijator i poveznica. Radi učinkovitog i razgovijetnog procesa donošenja odluka u raznolikim i asimetričnim izborima programskih rješenja, sustavu bi koristila, vjerujem, dodatna proceduralna razina, osigurana formiranjem novog tijela. Zvat ću ga Programski odbor Centra. Uvođenje ovog tijela nadležnog za ukupni program Centra, omogućilo bi pouzdan proceduralni okvir za kvalitetno širenje programske djelatnosti.

2.2.1. Programski odbor

Ovo tijelo usvajalo bi godišnji program i raspravno pratilo njegovu realizaciju.

Bilo bi zaduženo o realiziranom donositi periodičku evaluaciju, a Centru bi bila zadaća u te svrhe namijeti potrebne podatke (posjećenost/objave/internetski korisnici) te samu evaluaciju javno obznaniti. Uz veću uključenost građana, radom ovoga tijela postigla bi se znatna transparentnost procedure: podsjećam da programsko/poslovne odluke Centra osim što donose simbolički kapital („kulturnog dobitka“) imaju i znatnu materijalnu vrijednost. Osobito kad u vidu imamo upravljanje kapitalnim kinematografskim objektom u Varšavskoj i odluke o programskim partnerstvima, o čemu će kasnije biti više riječi.

Utoliko, predložio bih osnivaču izmjenu Statuta u smislu uvođenja dodatnog tijela:

Programskog odbora KIC-a u sastavu od 5 ili 7 kompetentnih osoba u ime i s vjerodajnicama zainteresirane stručne javnosti. Programski odbor formira se javnim natječajem, na prijedlog pojedinaca i pravnih osoba s područja umjetnosti i kulture, a rezultat natječaja bio bi imenovanje članova od strane Osnivača (utvrditi subjekt), a na određeno mandatno razdoblje (2 ili 4 godine uz ograničeni broj mandata). Tijelo bi po osnutku djelovalo putem redovitih sjednica koje bi koordinirao (sazivao) ravnatelj Centra, najmanje jedanput u 60 dana, a radilo bi prema poslovniku predloženom od Odbora i usvojenom od strane tročlanog Upravnog vijeća. Zadaća Programskog odbora bila bi odobriti i zatim pratiti planom utvrđenu realizaciju, odnosno raspraviti programske prijedloge koje podnosi ravnatelj i predstavnici

Stručnog vijeća KIC-a. Osobito, Programski odbor imao bi razmatrati projekte i programske ponude koji se javljaju na javne tendere KIC-a kojima se javnost poziva na organizacijsko partnerstvo u pojedinim područjima. Radi prosudbe o pojedinim pitanjima Programski odbor može angažirati dodatne stručnjake za pojedina područja. Predstavnici Stručnog vijeća (tijelo zaposlenika, v. KIC, Statut) prisustvuju sjednicama Programskog odbora te u svrhu odvijanja sjednica Programskog odbora obavljaju dokumentacijske pripreme (generiraju elemente za evaluaciju - bilo kao projektnih prijedloga, bilo projekata u tijeku ili onih izvršenih/arhiviranih). Opaska: Osnutkom Programskog odbora KIC-a, pretpostavljam, ne bi se raspustio Galerijski savjet, već bi se pronašlo rješenje za usklađenje rada dvaju tijela.

Sažetak (2.2.) Osnutak Programskog odbora donosi uključiviji i transparentniji program te osigurava javnu i pravnu stabilnost procesa donošenja odluka.

2.3. Program i programska organizacija

Realizacija institucionalnih programa standardni je predmet domišljanja, u gotovo svim institucijama i u svim zemljama. Pitanje glasi: realizirati vlastitim sustavom - ili naručiti, povjeriti, prepustiti? Pritom jedni idealiziraju pojedinačnog poduzetnika kao optimalnog programskog partnera ustanovi (javno-privatno partnerstvo), dok mi koji živimo u gradu umornom od ovog modela više vjerujemo u partnerstvo ustanova i organiziranih kolektiva civilnog društva, uglavnom u formatu udruga. Poznato je da je u nas ovo područje razvilo intenzivnu scenu koja okuplja stručne ljude i veliku energiju inovacije. U ovom smjeru pokazuje i sam KIC postojećom praksom i primjerom **Dokukina** koje funkcionira na način koji se može nazvati javno-civilnim partnerstvom ili tendencijom takvog partnerstva. Putem projekta **Dokukino** Centar je u središte svog programa doveo ne samo atraktivni i mnogoslojni sadržaj već i dodanu (ili bolje: lateralnu) materijalnu vrijednost obuhvaćenu zasebnom financijskom konstrukcijom, samostalno planiranom i realiziranom u okviru udruge Restart. Prema javno dostupnim podacima izvjesno je da je posrijedi program vrijedan najmanje četvrt milijuna kuna koje je svojom revnošću Restart samostalno prikupio iz raznih izvora nadmetanjem na domaćim i europskim natjecajima. Ukratko, sinergija o kojoj govorimo može se iskazati financijskom vrijednošću. Javno-civilno partnerstvo izgledno je plodni organizacijski model i Centar ga ima priliku razvijati u različitim programskim cjelinama.

2.3.1. Program i dodatna partnerstva

Uz gornju vrstu udruživanja, valja povećati udio programskih i projektnih koprodukcija i kooperacija s drugim ustanovama i tijelima koji djeluju u Zagrebu, bilo da odgovaraju gradskim ili državnim vlastima ili su, poput primjerice Talijanskog centra ili Francuskog instituta (prvih katastarskih susjeda) u sustavu diplomatskih predstavništava. KIC putem svojih potencijalnih programa, izložbenih, filmskih i debatnih podjednako, ima prostor za rast i razvoj međugradskih razmjena i koprodukcija, koristeći kako mreže koje njeguju udruge civilnog društva tako i one što povezuju javne ustanove. U zavičajnom prstenu promjera 120 km od Zagreba nalaze se Ljubljana, Varaždin i Maribor i njihov kulturni pogoni, a tek malo dalje i Rijeka. U širem krugu od 400 km nalaze se Split, Venecija, Sarajevo, Pula, Trst, Osijek, Novi Sad, Beograd, Graz i Beč (navodim distance manje kao priliku transportne blizine, a više kulturalne blizine i bliskog povijesnog iskustva te živih suradničkih i kolegijalnih veza).

Uz podizanje proceduralne i organizacijske razine putem ranije navedenih postupaka, vrijedno bi bilo inovirati modele projektnog upravljanja uz pomoć usavršavanja unutrašnje organizacijske (producentske) prakse i dodatnog osposobljavanja postojećih zaposlenika. Potrebno je izraditi plan unapređenja poslovanja a temeljem zaključaka ukupne poslovne analize (*due dilligence*) rada Centra (prvog očekivanog poteza u novom upravnom mandatu) kako bi se donio adekvatan strateški plan rada prema stvarnom stanju i kompetencijama.

Sažetak (2.3.): Javno-civilno partnerstvo, a zatim institucionalne koprodukcije i kooperacija čine ključ programske organizacije, dok ujedno valja podići razinu produkcijske vještine, a za početak izraditi (*due dilligence*) studiju poslovanja.

2.4. Program i financijske okolnosti

U javno dostupnom financijskom dokumentu (KIC, mrežne stranice) izvještava se o ukupnom novčanom prometu od 4.665.821,00 kuna, većinom izdvajanjem Gradskog proračuna (4.301.545,00 kn) dok ostatak čini doprinos Državnog proračuna (otprilike 233.000,00 kn) te samostalni prihodi od usluga u visini od otprilike 126.000,00 kuna. Analogne godišnje obveze od ukupnih 4.917.792,00 kn gotovo ravnomjerno otpadaju na troškove zaposlenika i materijalne troškove. Među javno dostupnim podacima ne nalazim objašnjenja za strukturu tog troška, niti izdvojenu poziciju građevinskih rashoda vezanih uz kinematografsku salu u Varšavskoj, kao što ne mogu očitati na koji se način bilježe troškovi ponaosob razdvojenih programskih jedinica Centra. U tom smislu, financijski izvještaj, čitan iz ove trenutne perspektive postavlja više pitanja no što daje odgovora (ovo dijelom

pripisujem propisanim nacionalnim normativima financijskog izvještavanja koji stvaraju slične probleme čitačima većine institucionalnih izvještaja u RH).

Svakako je izvjesno da se u financijskim bilješkama ne nalaze sredstva iz međunarodnih izvora niti neka deskriptivna evidencija vrijednosti postignute koprodukcijskom suradnjom ili nekim eventualnim oblikom programskog bartera. Navedeno potiče još jednom na temeljitu dubinsku snimku poslovanja početkom narednog razdoblja, a sve u svrhu dorade sustava upravljanja i poslovanja.

Sažetak (2.4.): U financijskom smislu Ustanova se ne doima posve učinkovitom te joj nedostaje jasnoće, u tim područjima očekuju se unapređenja.

2.5. Gradilište

Apsolutni prioritet. Onemogućeno Kino „Europa“ neposredno je urgentna tema.

Iz nacionalnog distributerskog izvještaja, primjerice za 2015, iščitat ćete lavovski udio Kina „Europa“ u ukupnom godišnjem repertoaru kulturnog vrijednog i neovisnog filma na teritoriju RH. I kao dvorana i kao uspostavljeni profesionalni organizam „Europa“ je u dugom razdoblju bila nosilac inicijativa i predvodnik čitave ove osjetljive djelatnosti. Središnji nacionalni projekt filmske kulture, Hrvatska mreža neovisnih kinoprikazivača, bez „Europe“ je obezglavljena. Kinematografija je izgubila centralno mjesto susreta, dvoranu za premijere i festivale, prostor za panele i prosvjede, proslave i komemoracije. Zagreb je izgubio još jedan kapitalni prostor kulturnog okupljanja u svom zamrlom gradskom središtu, kino publika je obustavila svoje navike a široka javnost običajne potrebe, u lošem trenutku, sve usred općeg opadanja kulturnog apetita.

O tijeku i planu obnove tog važnog prostora malo je javno dostupnih podataka, tako da su moja saznanja o stanju rekonstrukcije, samom projektu i tipu financiranja oskudna. Na ovom mjestu izjavljujem kako bih kao ravnatelj Centra, od prvog dana uložio sve što mi je u moći da saberem podatke i pokrenem sve zamislivo prema ubrzanoj realizaciji, kojoj izgledno valja promijeniti tempo i pospješiti dostupnost sredstava. Obnova ovog prostora, kao prvo (ali ne i jedino) „kulturno gradilište“, valjalo bi da sa svim svojim podacima bude otvorena javnosti te da bude predmet ustrajnog sinoptičkog izvještavanja. Audiovizualna zajednica i kulturni pregaoci žurno imaju formirati neku vrstu (bilo formalnog, poluformalnog ili neformalnog) odbora za povratak „Europe“ u punu funkciju, sve uz spremnost na mjere dugog oporavka od posljedica traumatičnog prekida kontinuiteta, incidenta koji je u kulturnom metabolizmu zajednice ostavio duboki trag.

Sažetak (2.5.): Obnova Kina „Europa“ je najobuhvatnija društvena zadaća za koju

Centar javno odgovara: valja podići učinkovitost realizacije i požuriti.

2.6. O programskim područjima i poticanju javnih tema

Unutar zadanih cjelina (galerijska, filmska, tribinsko/debatna) program se formira u komunikaciji sa zainteresiranom javnošću uz doprinos Stručnog savjeta (zaposlenih stručnjaka Centra). Usvoji li se moj ili neki slični prijedlog – tada bi programski plan imao na sebi također znatni pečat Programskog odbora. Utoliko, izvjesno je kako programsku djelatnost Centra ne zamišljam kao odraz unutrašnjeg autorskog svijeta njegova ravnatelja. Svejedno, navest ću nekoliko područja za koja bih se u raspravi oko donošenja programskog plana osobno založio. Sve tri cjeline koje ću spomenuti imaju natkriljujući karakter općih mjesta koje je moguće elaborirati u različitim smjerovima te vjerujem da bi mogle razigrati mnogoljudnu momčad KIC-a u narednim sezonama.

U nastavku točke 2.6. ograničit ću se na raspravne teme tzv. tribina, kao najotvorenijeg pitanja programskog djelovanja.

2.6.1. Poslije Potresa

Seizmički šok i njegovo „dugo poslije“ čekaju još uvijek da pomognemo jedni drugima. Radi se o potrebi građana da budu povezani zajedničkim djelovanjem. Arhitektura kao društvena akcija i urbanizam kao promišljanje zajednice bili su forte javnog života Zagreba desetljećima. (A zatim su otjerani kao neželjeni svjedoci nekretninskog eldorada.) Vratimo ovu raspravu u fokus javnosti, molim – tematskim susretima i izravnom razmjenom s građanima. KIC ovdje svakako može biti od koristi. U svojoj projekcijskoj dvorani ili Richterovu prostoru Galerije Forum, no također u *plein aireu*, održavajući *ad hoc* skupove u donjogradskim dvorištima i parkovima, 3D mapirajući na ruševnim fasadama ili projicirajući *Powerpoint* na montažnim platnima ili plahtama obješenima na stare kloferštendere. U središtu neka budu potpuno prizemne teme uokvirene kronologijom otklanjanja šteta, kontempliranja starog i domišljanja novog. To novo može biti kreirano u raspravama, arhitektonskim skicama, računarskim grafikama, dječjim crtežima. Donjogradski blokovi, gornjogradska dvorišta, urušeni podsljemenski parkovi i ucijenjene zelene površine namjerno zapuštenih šetnica i perivoja, sve to čeka svoje tumače i obnovitelje. Na ovom mjestu KIC dijeli informacije potpaljujući akciju. Tribine neka budu hepeninzi i javni događaji, ujedno servisna razmjena informacija od vrijednosti pojedinim kućnim savjetima i domaćinstvima, kućni broj po kućni broj, in extremis.

Proces obnove, po kategorijama, zaslužuje da bude prvo mapiran – a zatim komuniciran.

KIC, kako naslov kaže, u ovom važnoj stvari neka zauzme mjesto u centru događaja.

Vrlo brzo, KIC mora uozbiljiti svoju mrežnu stranicu. A tada bi mogao potaknuti, a zatim i održavati informacijsku bazu tijeka i dinamike obnove:

- osobito onih zdanja koji predstavljaju infrastrukturu kulturnog života grada,
- svih preostalih zdanja različite namjene,

Ovisno o tijeku i razvoju pokreću se rasprave, traži mišljenje i polažu računi. Formira se „stol“ za koji se privode građani, angažirani poduzetnici, predstavnici grada i države, pokušavamo zaključiti da smo svi na zajedničkom poslu, a vrijeme nam zajednički ističe.

2.6.2. Doviđenja u sljedećem ratu

- Izazovi grada koji je izbjegao razaranja u dva protekla rata, ali ne može se kladiti da će izbjeći treći, onaj neodređeni koji nam se (od veljače 2022. na dalje) doima izgledno moguć.
- Koja je pozicija kulture u ratu i što smo naučili prošli put? Intelektualci kao potpaljivači, umjetnost kao opijat, a zatim pad u barbarizam. Usporedba RH/BIH/Kosovo/Ukrajina.
- Perspektive prihvatanja ukrajinskih kulturnih stvaratelja u našu kulturnu proizvodnju.
- Koliko energije vrijede naše lokalne konceptijske i idejne razlike u perspektivi konfrontacije demokratske civilizacije s totalitarnom silom (ruskom i proruskom) koja se formirala pred našim pasivnim pogledom i sad prijeti da nam ukine teme uključivo budućnost.

2.6.3. Što nismo primijetili, dok smo gledali ne videći

Kapitalizam i kultura/Digitalna preobrazba/„U tamnici slike“ (cit. Annie Le Brun)

U nastavku iste točke slijedi:

Umjetničko djelo i njegov vlasnik (Od Johna Bergera do *blockhaina* i NFT-a)

Digitalno društvo ili znamo li koliko smo se promijenili ?

Detronizacija medija putem društvenih mreža

Normativni metakapitalizam ili Kreativna Europa

Svršetak (javne) televizije

Digitalne platforme i novi monopoli

Tvrđava Copyright

Globalistički realizam kao novi socrealizam ili koliko smo kondicionirani?

Kako na nebu tako i na zemlji: kulturna politika RH

Narodne novine kao dominantno glasilo kulture

Knjigovođe kao Vođe

Opaska: Teme koje sam ovdje ovlaš adaptirao i pokušao učiniti prigodno privlačnima sustavno njeguju odabrani domaći i strani školnici i školnice, držeći izvrsne katedre na fakultetima (npr. Filozofskom i Politološkom), kao što postoje stručni i sustavni doprinositelji periodike i internetskih edicija i pritom promotori teorijski utemeljenih civilnih akcija. KIC bi tu scenu imao okupiti pod svjetla reflektora i pomoći joj, da ne iznevjerivši svoja autentična opredjeljenja, postane glas koji prodire duboko u javnost.

Sažetak (2.6.) Program KIC-a u tri glavne cjeline valjalo bi da je rezultat komunikacije između Stručnog savjeta, zainteresirane javnosti i Programskog odbora. Potres, Rat, Digitalni kapitalizam i njegova euroverzija izgledne su teme trenutka koje se kaskadno šire.

2.7. Diseminacija / Edukacija

Mrežna stranica KIC-a je siromašna. Paneli (tribine/javne debate) organizirane u ime ustanove su najveći gubitnici te okolnosti. Valjalo bi tehnološki i konceptijski podići stranice na razinu koju zadaje funkcija (informativni centar). Tribine/paneli u organizaciji KIC-a, gdje god se održavali, imaju biti izravno prenošeni u obliku solidnog audiovizualnog *streama*, a zatim dorađeni u *podcaste* koje će objaviti mrežna stranica – no bitno je – ne samo jedna. Snagom svojih tema i sudionika događat će se povremena partnerstva s različitim medijima i platformama, čak i ona neočekivana. Nastojeći oko statusa svojih tema i projekata KIC bi se imao izboriti za svoju ukupnu javnu prepoznatljivost kao adresa koja potiče pozitivne i vrijedne razmjene. Uz djelatnost na internetu i razvoj publike, a u okolnostima gubitka medijskog interesa za (navodno) nekomercijalne teme, u poziciji smo razmišljati o taktikama prodora i javne edukacije, kako god domišljato umijemo.

2.7.1. Taktike: sinkronizacija i koncentrično širenje tematskog polja

Ovdje se susreću interes diseminacije i interes organizacijskog ili financijskog tipa. Vjerujem, naime da čitav proces razvoja publike, uključivo one stručne valja poticati efektom tematske sinergije ili međugre različitih programskih isječaka (kino, tribina, izložba) KIC-a, a još više, suradnjom s drugim adresama (vidi ranije, 2.3.) na način da se neke zahvalne teme istodobno ili uzastopce šire kroz različite kulturne platforme (ustanove i udruge) u sklopu jedne kulturne sezone u gradu. Ponavljanje uz varijacije, osvjetljavanje iz više perspektiva, u

pravilu pomaže prodiranju kroz mentalne blokade, ohrabrivanju neodlučnih medijskih vratara i uopće, pridobivanju javnosti, govorim iz iskustva.

Sažetak (2.7.) Vidljivost projekta ovisi o prezentaciji ali i o njegovoj strukturi i organizaciji.

3. Četverogodišnji ciljevi i neposredne radnje

Ciljevi

1. Resurse Centra učinkovito uključiti u funkciju obnove grada (ljetno 2022.)
2. Obnoviti, pa vratiti u punu funkciju Kino „Europa“ (proljeće 2023.)
3. Reaktualizirati set javnih tema i vratiti raspravu u današnjicu (2022. – 2026.)
4. Unaprijediti procedure odlučivanja i usavršiti razinu poslovnog i financijskog upravljanja (ljetno – jesen 2022.)
5. Radikalno transformirati kvalitetu javnog dijaloga (građana, udruga, ustanova) (2022. – 2026.)

3.1. Sredstva postizanja ciljeva i neposredni koraci

Tri su hitne radnje kojima bi počelo novo mandatno razdoblje:

- upit na više adresa za ponudu izrade studije poslovanja/strateškog planiranja
- formiranje „Omotnice Europa“ - zbir svih elemenata građevinskog projekta
- početak pravnog konzultiranja oko usavršavanja procedura i izmjena Statuta

Dodatne mjere za postizanje gore navedenih ciljeva su:

- a) Sustavna komunikacija s uredom gradonačelnika, gradskim poglavarstvom i nadležnim upravnim sektorom. Poticaj u formiranju programske koordinacije dionika na razini grada.
- b) Ojačanje komunikacije s publikom, podizanje razine mrežne stranice i sustavna proizvodnja internetskih doprinosa (*podcasta*) na bazi planiranih javnih panela i tribina.
- c) Održanje kontinuiteta visokovrijednog dokumentarističkog kinoprikazivaštva i razvoj prikazivačke djelatnosti uopće putem osnaženog javno-civilnog partnerstva

Sažetak (3.) Ciljevi su općerazumljivi, a sredstva za ostvarivanje nalaze se nadohvat ruke.

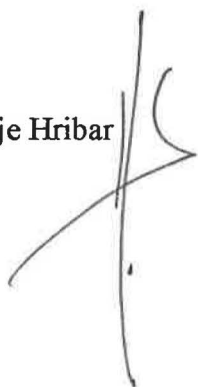
4. Pogovor i zahvala

Ovaj sinoptički nacrt (1.–4.) sažetak je bilježaka i programskih skica koje sam razvijao baveći se ovom temom tijekom proteklih tjedana. Nadam se da sam pronašao mjeru u iznošenju detalja i da sam bio dovoljno suzdržan u obećanjima, a izravan u prikazu svoje motivacije i snažne želje da na ovaj način sudjelujem u projektu promjena, za koje su se na izborima odlučili građani, stvorivši rijetku priliku.

Zahvaljujem još jednom svima na pažnji koju ste posvetili ovoj komunikaciji.

U Zagrebu, 5. 4. 2022.

Hrvoje Hribar

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line with a horizontal stroke crossing it, and a small loop at the top right.